GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Serisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămită.

Nr. 80. *Duminecă, 12 (24) Aprilie.* **1887.**

Brașovŭ, 11 Aprilie 1887.

Mâne, Dumineca Tomei, ḍi memorabilă în istoria redeșteptării némului românescŭ dintre Tisa și Carpațĭ, serbéză Românii greco-orientalĭ întrunițĭ în Caransebeșŭ, orașŭ de frunte alŭ Bănatului timișanŭ, iubileulŭ de cincĭ-ḍecĭ de anĭ alŭ preoției unui demnŭ și venerabilŭ prelatŭ românŭ.

Este *Ioanŭ Popazu,* actualulŭ episcopŭ alŭ Caransebeșului, căruia i se vorŭ aduce din tóte părțile felicitărĭ, dreptŭ dovadă că în lunga lui carieră preoțéscă a sciutŭ sĕ-șĭ câștige stima și iubirea generală ca unulŭ, care a servitŭ cu credință și cu devotamentŭ timpŭ de cincĭ-ḍecĭ de anĭ bisericei, națiunei și patriei sale.

Episcopulŭ iubilarŭ e unŭ fiu alŭ Brașovului, elŭ aicĭ șĭ-a începutŭ activitatea sa preoțéscă, între noi a trăitŭ și a lucratŭ 28 de anĭ pe tĕrêmulŭ bisericescŭ și școlarŭ, a lucratŭ cu inimă curată și cu însuflețire și astfelŭ a contribuitŭ puternicŭ la înaintarea Românilorŭ din Țéra Bârsei.

Pentru noi cei de aicĭ serbarea din Caransebeșŭ are prin urmare o îndoită însemnătate. Ea ne reamintesce recunoscința ce-o datorimŭ acestui venerabilŭ prelatŭ, care odinióră ca parochŭ și protopopŭ alŭ Brașovului a îndemnatŭ și a stăruitŭ pe lângă fii sĕi sufletescĭ, ca sĕ aducă jertfe pentru scóle și pentru cultura némului românescŭ, căcĭ era convinsŭ, că numai unŭ poporŭ luminatŭ este în stare sĕ se emancipeze din servitute și sĕ-șĭ recâștige libertatea individuală și națională.

Cu aceleașĭ principii salutare religióse, umanitare și naționale, cu carĭ a contribuitŭ aicĭ la înălțarea institutelorŭ nóstre de cultură, venerabilulŭ prelatŭ după denumirea sa ca Episcopŭ a pășitŭ și în noua sa carieră și mai sublimă, și mai însemnată. În Caransebeșŭ dênsulŭ a întîmpinatŭ multe și marĭ greutățĭ, căcĭ n'a aflatŭ nicĭ reședință episcopală, nicĭ scólă teologică, nicĭ scólă pedagogică, nicĭ tipografiă diecesană, carĭ tóte esistă astăḍĭ prin stăruințele sale neobosite.

Dér nu numai Brașovenii și nu numai credincioșii episcopului Popazu se vorŭ sêmți mișcațĭ de recunoscință cătră elŭ din incidentulŭ serbării de mâne, ci toțĭ Românii, carĭ îlŭ cunoscŭ ca pe unŭ vrednicŭ și credinciosŭ fiu alŭ națiunei, ca pe unulŭ care a luatŭ parte la tóte actele marĭ naționale, se vorŭ bucura din tótă inima, că provedința i-a datŭ ḍile ca sĕ pótă vedé la adâncĭ bĕtrânețe ródele ostenelelorŭ sale de o jumătate de seculŭ.

Cu mândriă póte privi din culmea anilorŭ vieții sale bĕtrânulŭ episcopŭ peste cărarea cea lungă plină de greutățĭ și nu arareorĭ de marĭ amărăciunĭ sufletescĭ, ce a percurs'o.

„Gazeta Transilvaniei“, care și ea va împlinì peste câteva lunĭ 50 de anĭ de când luptă pentru luminarea némului românescŭ, pentru redobêndirea libertății și a drepturilorŭ sale politice naționale între națiunile conlocuitóre; „Gazeta Transilvaniei“, care întotdéuna a însoțitŭ cu căldură și cu simpatiă pe înaltulŭ prelatŭ din Caransebeșŭ în toțĭ pașii sĕi întreprinșĭ pentru binele obștei românescĭ, îĭ aduce cu ocasiunea solemnei serbărĭ de mâne cele mai fierbințĭ și cele mai sincere urărĭ de îndelungă și fericită viéță.

Sĕ trăiéscă, sĕ vĕḍă pe credincioșii sĕi, sĕ védă întregŭ poporulŭ românŭ, de care îlŭ légă așa de strînsŭ sentimentele sale românescĭ și totŭ trecutulŭ sĕu, sĕ-lŭ véḍă într'o stare mai bună decâtŭ aceea, în care l'a adusŭ aḍĭ vitrega lui sórte!

Brașovŭ, *11 (23) Aprilie 1887.*

Dela Berlinŭ și dela Parisŭ ne sosescŭ scirĭ fórte importante. Incordarea, ce esistă între Francia și Germania de faptŭ, și care cu tóte declarările oficiale ale ambelorŭ guverne nu s'a pututŭ delătura, a fost pusă la o grea probă printr'unŭ neașteptatŭ incidentŭ.

Unŭ comisarŭ de poliția francesŭ dela gara din Pagny, lângă Mosela, la granița Alsației-Lotaringiei, a fostŭ arestatŭ de nisce agențĭ polițienescĭ germanĭ. Depeșele francese descriu cu vii culorĭ cum au năvălitŭ aceștĭ necunoscuțĭ îmbrăcațĭ în bluse vinete asupra comisarului francesŭ, care se afla singurŭ în esercitarea oficiului sĕu și cum l'au legatŭ de mânĭ și l'au dusŭ în închisóre, și cetindu-le i se pare omului, că a ajunsŭ la unŭ capitulŭ interesantŭ din vr'unŭ romanŭ scrisŭ de Dumas fiiulŭ.

Lucrulŭ s'a petrecutŭ însĕ în adevĕrŭ și în acésta constă caracterulŭ periculosŭ alŭ întêmplărei. Unŭ comisarŭ francesŭ a fostŭ arestatŭ de Germanĭ și foile francese susțînŭ tóte într'unŭ glasŭ, că arestarea s'a făcutŭ pe teritorulŭ francesŭ. Dér nu se mulțămescŭ cu constatarea faptului, ci pretindŭ totodată ca comisarulŭ francesŭ Schnaebele sĕ fiă îmediatŭ pusŭ pe piciorŭ liberŭ și Germania sĕ dea satisfacțiune pentru violarea libertății sale.

Și când foile parisiane scriu astfelŭ, după ce atâtŭ timpŭ au observatŭ cea mai strictă reservă față cu Germania, casulŭ trebue sĕ fiă de totŭ gravŭ. Și fiindŭ așa era naturalŭ ca iritațiunea în Parisŭ sĕ ajungă la culme. După cum ne spune telegrama ce-o primirămŭ aḍĭ ea sĕ manifestă deja prin demonstrațiunĭ pe stradele Parisului.

Marea cestiune a momentului este: ce vorŭ face Germanii? Pune-vorŭ pe piciorŭ liberŭ pe comisarulŭ francesŭ și da-vorŭ Franciei satisfacțiunea cerută?

Unele foi din Parisŭ bănuescŭ ca sĕ nu fiă acésta o provocare intenționată a lui Bismarck, o cursă ce o pune elŭ Franciei.

Din Berlinŭ se asigură, că arestarea s'a făcutŭ din causă, că numitulŭ comisarŭ ar fi statŭ în legătură cu liga patriotică din Alsația, însĕ acésta nu schimbă nimicŭ din seriositatea ei, décă se va constata, că s'a făcutŭ pe teritoriu francesŭ.

Schînteia mică póte sĕ aprinḍă prin urmare peste nópte unŭ focŭ teribilŭ, care sĕ facă a se roși întregŭ firmamentulŭ europénŭ. Materiă combustibilă este și așa adunată în massă atâtŭ în Francia și Germania câtŭ și pretutindenĭ.

Din afară.

„Figaro“ publică o intrevorbire cu Deroulède, în care acesta declară că a demisionatŭ din președința ligei patriotice francese, fiindŭ că l'au amărîtŭ faptele ministrului președinte și actele tuturorŭ persónelorŭ politice dela cârmă. Germania n'a poftitŭ nimicŭ dela Goblet și Goblet nimicŭ dela Deroulède, dér liga patriotică, care totdéuna a avutŭ în vedere apĕrarea națională atâtŭ în privința militară, câtŭ și industrială și comercială, și care nicĭodată n'a provocatŭ, a fostŭ reu înțelésă. In fine sosise timpulŭ când Francia privea îndrăsnéță în fața periculului; Francia avea unŭ sprijinŭ seriosŭ în Rusia, Italia esita. Incă nicĭodată n'a fostŭ ocasiunea atâtŭ de favorabilă și nicĭodată cancelarulŭ imperiului n'a fostŭ atâtŭ de nerușinatŭ, dér guvernulŭ francesŭ le a luatŭ tóte de bune și n'a făcutŭ nicĭ o pregătire contra unei invasiunĭ fără veste. Și când li s'a vorbitŭ de provincii perdute, membrii cabinetului francesŭ au rĕspunsŭ. Nu renunțămŭ la nimicŭ, dér nu suntemŭ gata, trebue sĕ așteptămŭ, Germaniei i-a trebuitŭ 60 anĭ, ca sĕ rĕsbune Jena.“ Imĭ pare rĕu“, ḍise Deroulède, „că n'a fostŭ Ferry de față; Ferry ar fi sciutŭ sĕ apuce singura ocasiune pentru o singură revanșe.“ Deroulède se teme că, décă se va mai aștepta încă trei orĭ patru anĭ, totulŭ e perdutŭ, căcĭ atuncĭ vine o nouă generațiune sub steagurĭ, care n'a cunoscutŭ perderile dela 1871 și n'a călcatŭ nicĭodată pe pămêntulŭ Alsației. Acéstă generațiune nu va mai cere recucerirea. Deórece vede, că ora revanșei nu bate, mai bine se retrage.

După o telegramă din Petersburg, Katkoff stă mai multŭ ca oricând în grația Țarului. Dovadă despre acésta e, că elŭ are curagiulŭ sĕ-lŭ arate pe Giers și o parte din diplomația rusă, în fóia sa „Moskowkija Wjedomosti“, chiar ca trădătorĭ, fiindŭ că Giers continuă a face ochĭ dulcĭ cu Germania, care e celŭ mai periculosŭ inimicŭ alŭ Rusiei. Ambasadorulŭ din Constantinopolŭ Nelidoff nu 'șĭ împlinesce datoria și trebue revocatŭ etc.

In timpulŭ din urmă sosescŭ mereu scirĭ neliniștitóre din Afganistanŭ. Décă se va adeveri scirea, că trupele trimise de Emirulŭ sub conducerea Khanului Parwana în contra insurgențilorŭ Ghilzai au fostŭ bătute, atuncĭ cestiunea afgană póte lua în curêndŭ o întorsătură interesantă prin intervenirea Rusiei. Khanulŭ Eyub, candidatulŭ rusŭ pentru emiratulŭ afganŭ, stă gata pentru casulŭ, când Abdurrahman va trebui sĕ cedeze orĭ va fi înlăturatŭ. După o telegramă din Constantinopolŭ, cătră „Times“, se facŭ vii tractărĭ în Teheran între guvernulŭ Șahului și între representantulŭ rusŭ Dolgoruki la curtea persană asupra afacerilorŭ afgane și revoltei. Cei din Londra, ḍice „Pol. Corr.“, suntŭ deja pregătițĭ pentru unŭ amestecŭ alŭ Rusiei, respective pentru o parțială ocupare a Afganistanului prin trupe rusescĭ. Anglia s'a obligatŭ prin tractatulŭ încheiatŭ cu Emirulŭ în 1885 a apĕra teritoriulŭ afganŭ în contra unei invasiunĭ ruse, dér precum se comunică, ea ar fi descărcată de acéstă îndatorire în casulŭ când Abdurrahman ar fi detronatŭ prin revoltă. E probabilŭ că invasiunea rusă nu va întêmpina resistență, ci Anglia se va mărgini a fortifica tóte punctele prin care Rușii arŭ puté năvăli și în India.—După o telegramă din Allahabad, a fostŭ o crâncenă încăerare la Maruf între seminția Hotak și între trupele afgane întărite cu șanțurĭ la Kandahar. Hotakii au avutŭ 500, ér Afganii 50 de morțĭ.

Incidentulŭ dela frunaria germano-francesă.

„Agința Havas“ publică următórea depeșă din Pagny lângă Mosela: „Comisarulŭ special francesŭ dela gara de aicĭ, d. Schnaebele a fostŭ arestatŭ de poliția germană. Se crede aicĭ că elŭ este victima unei apucăturĭ viclene. Schnaebele a fost mai de multe orĭ invitatŭ în scrisŭ din partea comisarului de poliție germanŭ Gautsch din Ars, sĕ mérgă la dênsulŭ ca sĕ se înțelégă amêndoi asupra serviciului ce este a se regula la graniță. Erĭ (21 Aprilie) la 2 óre d. a. Schnaebele a plecatŭ pe josŭ ca sĕ visiteze pe Gautsch, când deodată doi agențĭ germanĭ săriră asupra lui și 'lŭ duseră la Novéant, de unde mai târḍiu a fostŭ transportatŭ la Metz. „Gazeta de Metz“ (germană) susține, că arestarea lui Schnaebele stă în legătură cu agitațiunea ligei patriotice; dér acésta acusare nu este de locŭ fundată. Arestarea și împrejurările în carĭ s'a făcutŭ au produsŭ o mare iritațiune în Metz și Nancz.

Depeșe din Nancy și Pagny dau detailurĭ despre arestarea comisarului Schnaebele. După aceste Germanii l'ar fi provocatŭ sĕ așeḍe unŭ stêlpŭ de graniță și deórece ar fi trecutŭ cu câțĭva metri peste linia de graniță, a fostŭ arestatŭ de cătră agenții pălițienescĭ germanĭ, carĭ purtau bluse vinete. Ordinulŭ de arestare s'a datŭ de cătră tribunalulŭ din Metz la unŭ avisŭ primitŭ din Strassburg. Schnaebele a

fostŭ dusŭ provisoriu în închisórea preventivă, unde este pusŭ sub strictă pază.

După o altă versiune arestarea s'a făcutŭ pe teritoriu francesŭ. Schnaebele aşteptândŭ pe comisarulŭ germanŭ în Ars ar fi trecutŭ cu câţi-va metri peste graniţă şi ar fi fostŭ prinsŭ deodată de agenţii poliţienescĭ, pe carĭ însĕ Schnaebele i ar fi trântitŭ la pămêntŭ. Intorcêndu-se érăşĭ pe teritoriu francesŭ se ḑice că agenţii poliţienescĭ germanĭ au săritŭ din nou asupră-i, i-au legatŭ mânile şi l'au tĕrîtŭ în închisóre.

Scirea despre arestarea comisarului de poliţiă francesŭ a produsŭ în Parisŭ mare sensaţiune. Cercurile financiare suntŭ fórte îngrijate şi spăriate. Unele foi din Parisŭ întrébă décă acésta este o provocaţiune intenţunată şi ḑicŭ că este o cursă pusă Franciei de către guvernulŭ germanŭ.

Afacerea convenţiunei comerciale.

Afacerea convenţiunei comerciale între Austro-Ungaria şi România pressa europénă o discută cu interes pentru România. „l'Indépendance Belge" ḑice:

„Ḑiarele austro-ungare reîncepŭ compania de încriminărĭ şi ameninţărĭ contra României; dér încercările lorŭ de intimidare vorŭ fi zadarnice. Guvernulŭ românŭ fiindŭ susţinutŭ de opiniunea publică în resistenţa ce face exigenţelorŭ Ungariei, care nu voesce sĕ ţină nicĭ o sémă de interesele economice cu care ale sale suntŭ în conflictŭ. Décă cestiunea rĕmâne pusă între primirea din partea României a unei convenţiunĭ mai rea ca cea veche, séu resemnarea la unŭ rĕsboiu vamalŭ fără cruţare, guvernulŭ românŭ nu va face decâtŭ sĕ îndure necesitatea celui din urmă, lăsândŭ rĕspunderea acestei extremităţĭ guvernului austro-ungarŭ.

Camera română şi-a afirmatŭ intenţiunea de a face din cestiunea garanţielorŭ pentru esportarea vitelorŭ condiţiunea ori-cărui tractatŭ, subordonândŭ încheiarea convenţiunilorŭ provisorii ce a autorisatŭ pe guvernŭ sĕ facă la consacrarea sistemei economice inaugurată prin nóile convenţiunĭ comerciale şi asigurândŭ esportaţia despre care este vorba«.

La aceste observă „Unirea" din Bucurescĭ următórele:

„E o bucuriă sĕ vedemŭ atâtŭ de bine înţelésă şi atâtŭ de justŭ apreţiată atitudinea României în tratările pentru convenţiunea comercială cu Austro-Ungaria. De altă parte, însemnătatea votului datŭ de Camere în privinţa încheierei de convenţiunĭ provisorie e bine înţelésă şi mai bine pusă în evidenţă. Acésta va contribui, credemŭ, a face şi pe acele organe române care, fără rea credinţă, au datŭ greşită interpretare votului Camerei lorŭ, făcêndu-le o crimă din ce era cu adevĕratŭ unŭ meritŭ, sĕ-şĭ véḑă erórea.

In Austro-Ungaria chiarŭ, lumina începe a se face. „Politische Correspondenz" într'adevĕrŭ, dândŭ sémă de situaţiunea creată prin ultimulŭ votŭ alŭ Camerei ḑice: „România nu póte primi prelungirea tratatului de comerciu, ce a avutŭ cu Austro-Ungaria. Pe de altă parte, unŭ arangiamentŭ provisoriu pe basa clausei naţiunii celei mai favorisate are puţină valóre pentru Austria. »Rĕmâne deci a se găsi o basă de înţelegere pentru încheiarea unei convenţiunĭ provisorie".

Din aceste rêndurĭ resultă două lucrurĭ: 1) că România nu póte primi a se prelungi fostulŭ tratatŭ, care nĭ-a adusŭ atâta rĕu. Écă decĭ unŭ pasŭ făcutŭ şi unŭ lucru dobânditŭ. Nu putemŭ încheia decâtŭ o convenţiune mai bună decâtŭ cea pe care amŭ avut'o. 2) „Politische Correspondenz" ḑice că clausa naţiunii celei mai favorisate ar fi de puţină valóre pentru Austria.

Se cerŭ prin urmare nouĕ concesiunĭ României. Credemŭ, din parte-ne, că noue concesiunĭ nu se vorŭ puté face. Credemŭ, mai multŭ, că votulŭ Camerilorŭ asupra convenţiunilorŭ provisorie, indicândŭ basa acestorŭ tratărĭ nicĭ nu permite guvernului a trece peste concesiunile conţinute în convenţiunile deja încheiate cu alte state. Prin urmare, şi din acestŭ punctŭ de vedere, situaţiunea e lămurită. Acésta trebue în cele din urmă s'o înţelégă vecinii noştri«.

SCIRILE ḐILEI.

In fine totuşĭ se pune în mişcare şi comitetulŭ electoralŭ românŭ din Braşovŭ. Pe Marţa viitóre membrii acestui comitetŭ suntŭ convocaţĭ la o consultare.

—x—

Petrecerile *Junilorŭ* în sĕrbătorile Pascelorŭ de éstŭ timpŭ s'au făcutŭ pe o vreme totŭ aşa de tristă, ca şi inima lorŭ mâhnită pentru multele nĕcazurĭ şi neajunşurĭ. Duminecă, Lunĭ şi Marţĭ ningêndŭ şi fiindŭ vêntŭ şi umeḑélă, Junii s'au mulţumitŭ a merge după ouĕ şi a visita în trécĕtŭ locurile obicĭnuite. Mercurĭ, când s'au întorsŭ călărĭ dintre Petri, plóia ce cădea a încetatŭ tocmai când aveau sĕ defileze în Gróverŭ pe dinaintea numerosului publicŭ ce eşise afară sĕ 'i priméscă. Sórele le zîmbea în aceste momente, părea că şi elŭ se 'nveselesce. Musica militară a cântatŭ în totŭ timpulŭ defilării Junilorŭ propriu ḑişĭ, Junilorŭ curcanĭ, Junilorŭ bĕtrânĭ, Junilorŭ albĭ şi trăsurilorŭ care le urmau. Junele Iónŭ Mazĕre şi cu unŭ colegŭ alŭ sĕu au salutatŭ publiculŭ printr'o scurtă vorbire, încheiată cu urărĭ casei domnitóre, corpului oficerescŭ, oştirei, pentru naţiunea română şi celelalte naţiunĭ conlocuitóre. La capela din Gróverŭ au aşeḑatŭ Junii doi bradĭ şicuiţĭ. Terminându-se defilarea, în bubuiturile pistólelorŭ, publiculŭ s'a îndreptatŭ spre liceulŭ românescŭ, înaintea căruia jucau Românii din Braşovulŭ-vechiu cu tóte că plóia érăşĭ începuse. Joi şi Vinerĭ timpulŭ a fostŭ mai frumosŭ. Mâne Duminecă, se 'ncheiă petrecerile Junilorŭ, carĭ de rêndulŭ acesta, pentru ântêiaşĭ dată, au fostŭ nevoiţi—din »graţia părintescului" guvernŭ unguresců — sé înlocuiască tricolorulŭ cu simple panglice, avêndŭ unii panclice roşii, alţii galbene, şi érăşĭ alţii vinete, stândŭ totdéuna în ordinea, de a forma trei unŭ tricolorŭ. Da-va Dumneḑeu sĕ avemŭ şi ḑile mai bune, ḑile de adevĕrată libertate!

—x—

D-lŭ *V. Mândreanu*, profesorŭ în Bucurescĭ, a adresatŭ unŭ *apelŭ* către fostii fii sufletescĭ, aflătorĭ astăḑĭ în România, ai fostului protopopŭ alŭ Braşovului şi actualului episcopŭ românŭ alŭ diecesei Caransebeşului *Ioanŭ Popazu*. In apelŭ se ḑice că, din incidentulŭ jubileului, se va crea, pentru eternisarea numelui acestui arhiereu, o fundaţiune numită: *Fundaţiunea episcopului Ioan Popazu.* Apelulŭ încheiă astfelŭ: „Ca foştĭ elevĭ ai şcólelorŭ, întemeiate de Prea Sânţia Sa, sĕ ne grăbimŭ cu toţii a da ceva, din ce nĭ-a datŭ elŭ — *nu pentru Elŭ* — ci spre a da esemplu următorilorŭ noştri, că scimŭ preţuì meritele unui bărbatŭ, care sĕ jertfesce pentru înaintarea némului sĕu. Indrăznescŭ déră a mĕ adresa către d-vóstră d-lorŭ comercianţĭ, profesorĭ, ingínerĭ etc. din Bucurescĭ, Ploiescĭ, cu deosebire Brăila, Craiova, Buzĕu, Mizilŭ, Ialomiţa, Dobrogea etc. a contribuì şi d-vóstră pentru eternisarea numelui aceluia, care v'a deschisŭ capulŭ ca sĕ puteţĭ trăì în lume şi sĕ faceţĭ onóre comerciului României. Insărcinaţĭ în fiă-care oraşŭ pe unulŭ din d-vóstră cu o listă de subscriere, ca sĕ dămŭ dovadă, că şi aicĭ la *braţele mamei* nu ne-amŭ uitatŭ de fraţii noştri. La Bucurescĭ amŭ deschisŭ eu însumĭ o listă şi în ḑiua primă am încasatŭ o sumă de aprópe 1000 de lei — una miiă de lei — în fruntea căreia se află d-lŭ Titu Maiorescu, d-lŭ A. Laurianŭ, T. Nica, I. Manliu, V. Mândreanu, I. Colţescu, fraţii Boros, Orghidanŭ, Alecsiu, Pascu, Steriu, Ciura, Moroianu, Căciulescu, St. Constantinescu, Drăghiceanu etc. etc. Sumele înscrise vĕ rogŭ a le trimite la una din redacţiile jurnalelorŭ din Bucurescĭ".

—x—

In Iunie, celŭ multŭ în Iuliu, se va începe împărţirea *puscilorŭ cu repetiţiă* la trupe. Impărţirea se va face după corpŭ şi vorŭ fi înarmate mai ântêiu batalióele de vênătorĭ şi regimentele de infanteriă ale corpului 2 (Viena) de armată. După ce întregŭ corpulŭ va fi înarmatŭ cu nouĕle puscĭ, vorŭ urma pe rêndŭ celelalte corpurĭ. Cam în 1891 înarmarea va fi terminată.

—x—

Ministrulŭ cultelorŭ a adresatŭ purtătorilorŭ de matricule ai tuturorŭ confesiunilorŭ creştine o ordinaţiune-circulară de cuprinsulŭ, ca sĕ anunţe punctualŭ încetarea din viéţă a reserviştilorŭ şi concediaţilorŭ militarĭ şi sĕ predea adeverinţele de mórte pe cale oficială şi gratuitŭ primăriilorŭ comunale.

—x—

După cum comunică foile unguresci, d. *Diamandi Manole* a intentatŭ procesŭ de pressă contra redactorului fóiei sĕcuescĭ „Szekely Nemzet" pentru vătămare de onóre.

—x—

„Ellenzek" anunţă serbarea *jubileului archiducelui Albrecht* astfelŭ: „Bĕtrânulŭ vulturŭ jubiléză". Archiducele Albrecht, inspectorulŭ generalŭ alŭ armadiei austriace, la 25 (sic) ale lunei curente va serba jubileulŭ de 60 anĭ alŭ neghiobiilorŭ (baklövéseinek) sale militare, Tóte curţile vorŭ fi representate la serbare. Bĕtrânulŭ vulturŭ se va desfăta de strălucitele deputaţiunĭ şi îşĭ va aduce aminte de tóte înfrângerile suferite în timpŭ de 60 de anĭ. Prosit!"

—x—

Din Sĕcuime ni se comunică, că în comuna *Sâncraiu* (Szentkiraly) a fostŭ de curêndŭ unŭ incendiu înfricoşatŭ. Casele şi tóte clădirile economice a treiḑecĭ de locuitorĭ au arsŭ împreună cu vite cu totŭ. Au căḑutŭ victimă incendiului şi 8 vieţĭ omenescĭ, anume: trei bărbaţĭ, patru copii micĭ şi o femeiă bĕtrână.

—x—

Delegaţii românĭ vorŭ pleca ḑilele astea din nou la Viena pentru *convenţia comercială.*

—x—

In ḑilele acestea au sositŭ în *Alba-Iulia* îmbrăcăminte şi echipamentŭ pentru 7000 glotaşĭ.

—x—

Regele şi Regina României vorŭ merge sĕptĕmâna viitóre la *Mehadia*, spre a visita pe *M. S. Impĕrătésa Austro-Ungariei.* Regele va fi însoţitŭ de către generalulŭ Barozi, ér Regina de d-şóra de onóre Romalo.

—x—

Agio vamalŭ pe luna Maiu s'a stabilitŭ cu 26½ procente.

—x—

FOILETONU.

Chiuiturĭ séu hore de jocŭ de pe lângă Oltŭ.

culese de I. Georgescu.

Oltule pe malulŭ tĕu,
Créscă érbă şi dudău,
Sĕ pască murguţulŭ meu;
Oltule, câne turbatŭ,
Ce vii aşa turburatŭ,
De-aducĭ iarbă şĭ butucĭ
Şi căpestre de cai murgĭ.

***

Dragă-ĭ ţéra Oltului,
Sub póla Carpatului:
Câte luncĭ, atâtea crucĭ,
D'a dragulŭ sĕ te totŭ ducĭ;
Dér ţéra Ardealului,
De pe cóma délului,
Câte luncĭ atâtea furcĭ,
De urîtŭ sĕ nu te ducĭ.

***

Badea meu din Cichindealŭ,
Ar veni şi n'are calŭ,
Vino badeo şi pe josŭ
Ce te ţii aşa fălos,
Că n'ai boi cu córne lungĭ,
Nicĭ banii nu'ţĭ stau în pungĭ,
Şi n'ai vacĭ cu córne largĭ,
Făr nĕcazulŭ multŭ celŭ facĭ.
Uşurelu-sŭ, uşurelŭ,
C'am mâncatŭ carne de mielŭ
Şi costiţă de purcelŭ,
Ş'am bĕutŭ din păhărelŭ.

***

Vai de mine morŭ şi morŭ,
Şi n'am pe nime cu dorŭ,
Sĕ-mĭ pue mâna la capŭ,
Sĕ mĕ 'ntrebe de ce zacŭ,
De ce zacŭ, de ce bolescŭ.
De ce aşa mĕ topescŭ.

***

Leliţa cu ochii verḑĭ,
Nicĭ-odată sĕ n'o creḑĭ
Dér lelea cu ochĭ negruţĭ,
S'o săruţĭ, sĕ n'o mai uiţĭ.

***

Sci tu mândră ce ţĭ-am spusŭ,
Aḑĭ véră la cucuruḑŭ?
— Und'orŭ fi ómenĭ mai mulţĭ
Tu la min' sĕ nu te uiţĭ,
Und'orŭ fi mai puţinei,
Sĕ te uiţĭ în ochiĭ mei
Sĕ veḑĭ poţĭ trăi cu ei.

***

Sci tu mândră, sci tu sci,
Când eram noi doi copii,
De şedeamŭ pe pajişte
Şi vorbeamŭ de dragoste.
Dragostile, pacostile,
Nu'sŭ cu córne ca vacile,
Trecŭ prin apă, nu se 'nécă,
De voinicŭ tinĕrŭ se légă,
Trecŭ prin tină, nu s'alină,
De voinicŭ tinĕrŭ se'mbină.

***

Ḑeu mândruţă nu-i pe dreptŭ,
Sĕ porţĭ tu banii pe peptŭ
Ér la mine în şărparŭ.
Sĕ nu veḑĭ nicĭ unŭ creiţarŭ

***

Aşa ḑicŭ mândrele mele,
Ce-oiŭ avea sĕ beau cu ele,
Apoi sĕ mĕ uitŭ la stele;
Aşa ḑicŭ pretinii mei,
Ce-oiŭ avea sĕ béu cu ei
Apoi sĕ mĕ lasŭ sĕ peiŭ.

***

Cucule cu péna sură,
Nu cânta pe curmătură,
Cântă tu la noi pe şură,
De mĭ mai fă inimă bună.

***

Crépă Dómne pămêntulŭ,
Sĕ'mĭ mai între urîtulŭ
Şi-mĭ despică pajistea,
Sĕ-mĭ mai iésă dragostea.

***

Frunḑă verde de mĕrŭ dulce,
Am o mândră ca ş'o cruce,
Dér la lucru n'o potŭ duce,
Diminéţa-i roua rece,
Preste ḑi se prea 'ncălḑesce,
Cându-i colea la ojină
Pişc'o ţînţarii de mână.

***

Vai de mine rĕu-mi-i
Şi leaculŭ departe mi-i
Tocma 'n fundulŭ grădinii,
Sub o tufă de stejarŭ
La mândruţa 'n busunarŭ
Pân' vine lelea cu leaculŭ
Mai móre badea sĕraculŭ.

***

Măi bădiţo de departe,
Trimite-mĭ puţină carte,
Şi nu mĭ-o pecetlui,
Ca s'o potŭ şi eu ceti,
S'o cetesce séra la lună
De va fi de voiă bună,
S'o cetescŭ séra la stele
D'orŭ fi vorbe frumuşele.

***

Aşĭ muri, mórtea nu-mĭ vine,
Aşĭ trăi şi n'am cu cine,
Că pe cine mĭ-am avutŭ,
A pusŭ faţa la pămêntŭ,
Dér n'a pus'o sĕ 'nflorésců,
A pus'o sĕ vesceḑéscă.

Profesorulŭ *August Wilhelmj*, „regele violinei," va concerta în curêndŭ în Brașovŭ. Wilhelmj a cântatŭ și înaintea Reginei României.

—x—

La *recrutarea* din anulŭ acesta în comitatulŭ Ciucului s'au presentatŭ 336 ómenĭ pentru armată, 94 pentru miliții. Nu s'au presentatŭ de locŭ 655 de ómenĭ obligațĭ la serviciulŭ militarŭ.

—x—

La Constanța a sosítŭ unŭ nou *remorcher*, numitŭ „Constanța", comandatŭ la Toulon pentru *flotila română*.

—x—

„Vedette" comunică, că după noua propunere a *întocmirei echipamentului infanteriei* fiecare infanteristŭ va purta trei cartușiere: două înainte și una îndĕrĕtŭ. Mantaua e legată împrejurulŭ raniței (ca în România), ér sufertașulŭ (șaica) va fi împachetatŭ în raniță. O comisiune va esamina acéstă nou felŭ de echipare, care e fórte practicŭ.

Adunarea electorală în Reghinŭ.

S. Reghinŭ, în 22 Aprilie 1887.

Clubulŭ electoralŭ din cercurile electorale S. Reghinŭ și Gernesigŭ șĭ-a ținutŭ adunarea sa ierĭ în 21 Aprilie st. n. în care s'a votatŭ unanimŭ solidaritate față cu conclusele aduse și ce se vorŭ aduce de cătră conferința electorală generală din Sibiiu.

S'au alesŭ ca delegațĭ la conferința ce se va ține în 7 Maiu st. n. în cerculŭ electoralŭ *S. Reghinŭ*: Dr. *Absolon Todea* advocatŭ și *Mihailŭ Orbonașŭ* advocatŭ și proprietarŭ, ca suplentŭ *Basiliu Rațiu* protopopŭ, toțĭ trei din S. Reghinŭ, — în cerculŭ electoralŭ *Gernesig: Patriciu Barbu* advocatŭ și proprietariu în S.-Reghinŭ *și Galacteonŭ Șagĕu* protopopŭ și proprietarŭ în Idicelŭ, ca suplentŭ *Basiliu Popŭ Hărșianŭ* advocatŭ în Sibiiu.

Totŭ cu acea ocasiune s'a conpusŭ și alesŭ din nou clubulŭ electoralŭ pe următorii 5 anĭ sub președința advocatului *Patriciu Barbu* din S. Reghinŭ constătătorŭ din 29 membrii.

Unŭ participantŭ.

Convocare.

Subscrisulŭ clubŭ electoralŭ alŭ partidii naționale române convócă pe alegĕtorii românĭ din cercurile electorale: *Turda, M. Ludoșiu și Vințulŭ de susŭ* la o conferință, care se va ține în Turda la 29 Aprilie st. n. 2 óre după amédĭ în causa alegerilorŭ viitóre, cu care ocasiune se va întregi comitetulŭ clubului și prin membrii estranei și se vorŭ alege din fiecare cercŭ electoralŭ câte doi bărbațĭ de încredere pentru conferința partidei naționale a tuturorŭ alegĕtorilorŭ românĭ din Ungaria și Transilvania, convocată deja pe 7 Maiu st. n. la Sibiiu.

Din Ședința clubului electoralŭ alŭ partidei naționale române ținută în Turda la 20 Aprilie 1887.

Dr. Rațiu, președintele clubului. *Ioanŭ Mesaroșiu*, secretariu.

† Petru Mavrogheni.

D. *Petru Mavrogheni*, ministrulŭ plenipotențiarŭ românŭ la *Viena*, a muritŭ la 26 Aprilie n. Mavrogheni aduse, pe la mijloculŭ lunei Februarie, din Orientŭ o bólă de plumânĭ. Mulțumită îngrijirei pline de abnegațiune a medicului și a familiei, bolnavulŭ a putută fi ținutŭ într'o stare mai multŭ séu mai puținŭ satisfăcĕtóre. La 29 Martie elŭ a putută lua parte la prândulŭ, care a fostŭ datŭ în onórea Regelui și Reginei României. De atuncĭ defunctulŭ mergea mai bine și făcù dese visite și preumblărĭ, dér frigulŭ, care se declară în ultima sĕptĕmână, a atinsŭ din nou sănătatea lui Mavrogheni. Mercurea trecută Mavrogheni a trebuitŭ din nou sĕ se pue în patŭ, de atuncĭ rĕulŭ a începutŭ sĕ facă progrese repedĭ, curmându'i viéța.

Mavrogheni avea vĕrsta de 65 de anĭ. Inmormêntarea se va face la 22 Aprilie. Corpulŭ va fi depusŭ la biserica grecéscă în Viena de unde se va transporta la Iașĭ spre a fi înmormântatŭ în mormêntulŭ familiei.

P. Mavrogheni a făcutŭ, în tinerețea sa, parte din acelŭ valorosŭ și patrioticŭ mânunchiŭ de tinerĭ de peste Milcovŭ, carĭ au lucratŭ din rĕsputerĭ pentru unirea celorŭ două țĕrĭ surorĭ; a luatŭ parte la revoluțiunea dela 1866 în contra principelui Cuza și a făcutŭ parte, ca ministru de finance, din ministerulŭ întocmitŭ după revoluțiune; a făcutŭ asemenea parte, totŭ ca ministru de finance, din cabinetulŭ conservatorŭ presidatŭ de d. Lascarŭ Catargi. Fiindŭ unŭ distinsŭ bărbatŭ financiarŭ, mĕsurilorŭ propuse de dênsulŭ au avutŭ de efectŭ îmbunătățirea financelorŭ statului românŭ. In oposițiune contra partidei liberale Mavrogheni a fostŭ unŭ perfectŭ parlamentarŭ și în cele din urmă a primitŭ misiunea d'a representa întâi țéra la Constantinopolŭ și apoi la Viena, unde a și încetatŭ din viéță.

Insciințare.

De óre-ce onorata Eforiă a scólelorŭ nóstre centrale nu permite iluminarea edificiului gimnasialŭ cu prilegiulŭ iubileului de 50 anĭ alŭ preoției Prea S. Sale d lui Episcopŭ Ioan Popasu, subscrisulŭ comitetŭ face cunoscutŭ, că punctulŭ 2 din programulŭ anunțatŭ (iluminarea gimnasiului și serenadă) nu se va mai esecuta.

Brașovŭ, 11 Aprilie 1887.

Comitetulŭ arangiatorŭ.

Dare de sémă,

Despre venitele și spesele balului românŭ arangiatŭ în 17 Februarie 1887 în Aradŭ în folosulŭ „Reuniunei femeilorŭ române din Aradŭ și provincia." I. Din bilete 251 fl. II, Din suprasolvirĭ 60 fl. 60 cr. III. Din contribuirĭ 98 fl. IV. Din contribuirĭ colectate 305 fl. 90 cr. Suma totală a venitului 715 fl. 50 cr. Se scadŭ spesele balului 278 fl. 22 cr. Rĕmâne venitŭ curatŭ 437 fl. 28 cr.

Au suprasolvitŭ următorii: Irina Antal 5 fl. și 10 cr., Hicolau Oncu 5 fl., Carolŭ Vittmán 4 fl., Ioanŭ Beleșŭ 3 fl., Iosifŭ Cociuba 3 fl., Dr. Albinŭ Popŭ 3 fl., Ignatie Popŭ 3 fl., Carolŭ Ottrubai 3 fl., Ladislau Fabianŭ 3 fl., Dr. Alexandru Fakacsi 3 fl., Nicolau Maiorŭ 3 fl., Nicolae Olteanu 2 fl., Sigismund Budai 1 fl., Georgiu Popoviciu 1 fl., Davidŭ Dabiciu 1 fl., Ioanŭ Machi Ardeleanu 1 fl., Vasiliu Popŭ 1 fl., Savu Macinicu 1 fl., Ioanŭ Popescu 1 fl., G. Bragia 1 fl. Efremŭ Barbu 1 fl., Ioanŭ Ardeleanu 1 fl., Aurelŭ Suciu 8 fl.

Au contribuitŭ următorii domnĭ: Carol Pohe 15 fl. Ioanŭ Metanŭ 10 fl; Demetriu Bonciu 10 fl. Antoniu Mocsonyi 5 fl., Dr. Atanasiu Sandor 5 fl., Simeonŭ P. Deseanŭ 5 fl., Emanuilŭ Ungurénŭ 5 fl., Carol Schulhof 5 fl., Alexandru Mocsonyi 4 fl.; Eugenŭ Mocsonyi 4 fl., Octavia Stolojanŭ 3 fl., Ioanŭ Giulanu 3 fl. Iosif P. Steiniczer 2 fl., Emericu P. Steiniczer 2 fl., Ioanŭ Cisra 2 fl., Gavrilŭ Bodea 2 fl., Ioanŭ de Leményi 2 fl., Ioan Grofsoran 2 fl., Vicențiu Visaima 2 fl., Georgiu Horvath 2 fl., Vicențiu Babeșiu 2 fl., Ioanŭ Popŭ 2 fl., Georgiu Crăciunescu 2 fl., Elena Nicodonoviciu 2 fl.

Prin colecta dómnei *Irina Russu* din Nadlacu au incursŭ 56 fl. 10 cr. dela următorii: d-na Ioanŭ Rusu 2 fl., Georgiu Oros 2 fl., Vicențiu Marcoviciu 2 fl., Petru Precupașiu 50 cr., Maria Mărgineanŭ 1 fl., Mihaiu Chiciuni 2 fl. Gratianu Budó 1 fl., Crișan Anna 1 fl., Sofronie Chiciu 50 cr., Putnik Eszter 50 cr., Georgeviciu Damaschin 1 fl., Alexandru Șerbanŭ 50 cr., Mitra Petianu 1 fl., Molnár Sandor 1 fl., Emilia Negreu 50 cr., Cornelia Teucianu 1 fl. Dr. Georgiu Chiciu 2 fl., Mudritz M. 1 fl., Stefanŭ Lutianu 1 fl., N. N. 50 cr. nagylaki takarék penztár részvény társulat 5 fl., Svarz Miksa 1 fl., Dobsch 1 fl., Petru Stroia 30 cr., Friedman Lajos 1 fl., Kováts Lajos 50 cr., Bistyák Ferencz 1 fl., Leopold Szigmond 50 cr. Serbán György 1 fl, George Șerbanŭ 2 fl., Vidican Tyirila 60 cr., Samson Lugoșan 1 fl., comuna bisericéscă gr.-or. română din Nadlacu 5 fl., Karacsonyi János 1 fl., Dobranyi Adam 1 fl., Venich Karoly 1 fl. Bistyak Ferencz ujbol 1 fl., Szentes Vidor 1 fl., Topaji Ferencz 1 fl., Nagylak mezöváros 5 fl., Stroia Gligorŭ 50 cr., Teodor Tabicu 20 cr., Onea Pera 50 cr., Iosifŭ Popescu 1 fl., Aurelŭ Petroviciu 1 fl.

Prin colecta d-șórei *Netti Petricŭ* din Bocsa-montană 52 fl., dela următorii domnĭ: Ioanŭ Budianu 5 fl., Urosŭ Ioanoviciu 1 fl., Hedvig Bös 5 fl., Ioanŭ Fabi 1 fl., Maximilianŭ Kis 1 fl., Mihai Tamojoth 3 fl.. Basilŭ Georgoviciu 2 fl., Ioanŭ Marcu 1 fl., Nicolau Spioeanu 1., Constantinŭ Pausanŭ 1 fl., Iosifŭ Sabo 2 fl., Costa Tismonariu 5 fl., Stefanŭ Ioanoviciu 1 fl., Ferdinandŭ Korek 1 fl., Stefanŭ Györlik 1 fl., Georgiu Potoceanu 1 fl., Georgiu Gonugea 1 fl., Pavelŭ Limbă 50 cr., Ioanŭ Popoviciu 1 fl., Nicolae Boceanu 1 fl., Lazarŭ Boteanu 1 fl., Andreas Kricher 50 cr., Ioanŭ Velceleanu 1 fl., Gézá Sikó 1 fl., Basiliu Nemoianu, 1 fl. Bontilă Iosifŭ 2 fl.. Petru Milutinoviciu 1 fl., Ioanŭ Popoviciu 1 fl., Ioane Pilatu 1 fl., Iosifŭ Turcileanu 1 fl., Iosifŭ Mozerŭ 1 fl., Iuliu Petricŭ 2 fl., Anna Petricŭ 3 fl.

Prin colecta dómnei *Aloisia Sida* din Siria 23 fl. dela următorii: Elena Vasilieviciu 1 fl., Dragina Mera 1 fl., Georgiu Popoviciu 3 fl., Steiniczer I, Pál 5 fl., Ioanŭ Vancu 1 fl., Iulia Vancu 1., Gavrilŭ Christea 2 fl., Eugenia Bogdanŭ 1 fl., Secula Petru 1 fl., Georgiu Ósca 1 fl., Ignațiu Serbu 1 fl., Filipŭ Leucă 1 fl., Danilŭ Gabor 2 fl., Luisa Sida 2 fl., (Va urma.)

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 23 Aprilie. — Fóia oficială publică numirea lui Lorenz Schlauch ca episcopŭ alŭ Oradiei marĭ.

BERLINŬ, 23 Aprilie. — *Arestarea comisarului francesŭ s'a făcutŭ la dispunerea judecătorului de instrucțiune și stă în legătură cu uneltirile trădătóre de patriă în țĕrile renane.*

PARISŬ, 23 Aprilie. — **Diarele constată unanimŭ, că arestarea comisarului s'a făcutŭ pe pămêntŭ francesŭ. Ele cerŭ liberarea lui cu scuse corĕspundĕtóre din partea Germaniei. Iritațiunea pe strade este fórte mare.**

DIVERSE.

Strigătulŭ în rĕsboiu la românĭ. — Oștenii romanĭ după ce erau animațĭ, prin elocuența căpitanilorŭ, apoi se aruncau asupra vrăjmașilorŭ scoțêndŭ strigăte înfiorătóre. Tóte popórele au avutŭ strigătulŭ lorŭ de rĕsboiu particularŭ. Biblia ne spune pe alŭ Ebreilorŭ și Homer pe acela alŭ timpilorŭ eroicĭ. Troenii strigau îndată ce vedéu pe vrăjmașŭ, Grecii așteptau minutulŭ când se lovéu, luptătorii romanĭ se animau strigândŭ: *Feri! feri!* Cesar în comentariile lui aprobă strigătele soldaților sĕi și blaméză tăcerea soldaților lui Pompeiu. Caton censorulŭ dicea, că reportase mai multe victori prin strigăte decâtŭ prin loviturĭ și presupunea că ele provinŭ totd'auna dintr'o inimă hotărîtă. Moldovenii și Muntenii aveau în rĕsboiu fiă-care strigătulŭ lorŭ particularŭ, pe carĭ cronicarii ni l'au păstratŭ. Astfelŭ la Românĭ îndétă ce oștenii vedeau pe vrăjmașŭ, invocau de trei orĭ numele lui Isus: *Isus! Isus! Isus!* și apoi îndétă se repedéu asupra protivnicilorŭ, strigândŭ: *la ei! la ei! la ei!* séu *aide, aide la ei! la ei!* Moldovenii aveau obiceiulŭ însĕ înainte de Stefanŭ celŭ Mare, a se arunca asupra vrăjmașului prin fiorosulŭ răcnetŭ: *ucide! ucide!* rĕmasŭ nouĕ moștenire dela vechii Romanĭ, carĭ strigau cum vĕdurămŭ, în momentulŭ atacului: *feri! feri!* — („Telegrafulŭ").

O nouă împărțélă de timpŭ. — Unŭ memoriu asupra orologiului împărțitŭ în dece părțĭ se publică nu de multŭ de I. Moder în Wiesbaden, pentru a fi esaminatŭ la conferința internațională din Nizza. Autorulŭ propune următórea împărțélă de timpŭ: Diua are dece óre, fiă-care óră dece decade, fiă-care decadă dece minute, fiă-care minută dece secunde și în fine fiă-care secundă dece rade. Prin urmare se imparte diua în o sută de mii de părțĭ. O asemenea împărțélă se va face și cerculuĭ. După aceste date se construĭ în Wiesbaden unŭ césornicŭ și fù pusŭ în mișcare. D-lŭ Moder merge și mai departe și propune a împărți anulŭ în dece lunĭ, și adecă așa, ca lunile fără de soțŭ sĕ aibă câte 37, cele cu soțŭ câte 36 de dile. Inventatorulŭ speră, că acestŭ sistemŭ cu tótă apriga împotrivire va găsi în timpŭ scurtŭ întrebuințare, precum se va aduce la valóre și introducerea unei împărțelĭ a unui timpŭ lumescŭ în viéța cetățenéscă.

Unŭ naționalistŭ de 10 anĭ. — In diua aniversărei nașterei împĕratului germanŭ s'a cântatŭ în tóte școlile din Alsația și Lorena imnulŭ imperialŭ. Intr'o școlă din comitatulŭ Kablé a fostŭ pusŭ ca sĕ citéscă acestŭ imnŭ unŭ copilŭ de 10 anĭ, fiulŭ celui mai influentŭ membru din localitate alŭ partidului de protestațiune. Copilulŭ se supuse, și fórte mișcat începù a mormăi cele dintâiŭ versete până la versetulŭ injuriosŭ pentru Francia, aci nu mai putù urma și începù a plânge asvêrlindŭ cartea josŭ și strigândŭ: Nu potŭ d-le, sunt francesŭ!

Școlă pentru diariștĭ. — David Anderson, unŭ scriitorŭ englesŭ și colaboratorŭ la mai multe foi principale din Londra, a deschisŭ unŭ cursŭ pentru tinerĭĭ, carĭ voescŭ a păși pe cariera diaristică. Dênsulŭ în programulŭ publicatŭ dice: Tinerĭ, de altmintrelea cu cunoscințe frumóse, cu o judecată sănĕtósă, ba póte nu le lipsesce nicĭ órecare gradŭ de fantasie și facultatea de a combina, necunoscêndŭ abecedarulŭ acestei ocupațiunĭ, și făcêndŭ mai multe încercărĭ nesatisfăcĕtóre, în cele mai multe casurĭ se desgustă de acéstă carieră. Scopulŭ d-lui Anderson aste dér, ca sĕ inițieze pe cei ce au aplicare pentru jurnalistică în apucăturile acestei specialitățĭ.

Sărutatulŭ mânei. — In viéța de tóte dilele este sărutatulŭ mânei, ca semnŭ de politeță, unŭ obiceiu vechiu. »Lingușitorii," dice deja Solomonŭ, »nu obosescŭ a săruta mâna patronilorŭ lorŭ." In timpii vechĭ, când voia cineva sĕ mărturiséscă stelelorŭ umilita sa închinăciune, se întêmpla acésta prin sĕrutarea mânei proprii. In timpulŭ când se închinau Indienii la sóre ținéu necontenitŭ mâna la gură. Când aducéu Grecii cei avuțĭ deilorŭ jertfe scumpe, atuncĭ consta surogatulŭ acestora la cei fără de mijlóce, séu la cei de totŭ săracĭ într'aceea, că stândŭ dreptŭ în susŭ sĕrutau mâna idolilorŭ séu a lorŭ însășĭ trimețêndŭ în acelașĭ timpŭ cătră orisontŭ sărutărĭ. Acestŭ obiceiu se transmise la Romanĭ, la carĭ era sĕrutarea mânei statuelorŭ unŭ felŭ de lege. Când odată unulŭ uită acésta la trecerea pe lângă o statuă, fù urmăritŭ ca ateistŭ. In Roma se obicĭnuia multŭ sărutatulŭ mânei, însĕ numai de cei supușĭ cătră stăpânii lorŭ. O priviliște deosebită trebue că s'a înfățișatŭ atuncĭ când Cato la depunerea comandei sale superióre lăsà a-i săruta mâna toțĭ soldații. Imperatorii ținéu multŭ, ca cei marĭ sĕ le sărute mâna; acésta era unŭ actŭ principalŭ de etichetă. Cei de rangŭ inferiorŭ nu avéu dreptulŭ la o nemijlocită sĕrutare de mână. Plecațĭ pe ghenunchĭ, atingéu cu mâna dréptă pólele hainei împĕrătescĭ, ducêndŭ apoi mâna la gură. Ceilalțĭ slujitorĭ ai domnitarului îi trimitéu, întocmai ca deilorŭ, din distanță sărutările lorŭ de mânĭ

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.

Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureșianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 22 Aprilie st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	101.60	Bonurĭ croato-slavone	104.50
Rentă de hârtiă 5%	88 75	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.60	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124 40
		Renta de hârtiă austriacă	81 40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 20	Renta de **arg. austr.**	82.50
		Renta de **aurŭ austr.**	113 —
Amortisarea datoriei căilorŭ **ferate** de ostŭ ung. (3-a emisiune)	116 —	**Losurile din 1860**	135.75
		Acţiunile băncei austro-ungare	876 —
		Act. băncei de creditŭ ung.	287.—
Bonurĭ rurale ungare	104.75	**Act.** băncei de creditŭ austr.	282.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.25	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.97
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.50	Napoleon-d'orĭ	10.04
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.25	Mărcĭ 100 împ. germ.	62 20
Bonurĭ rurale transilvane	104 50	Londra 10 Livres sterlinge	126 90

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 8 Aprilie st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	89 1/2	90 1/2
Renta rom. amort. (5%)	94—	95—
» convert. (6%)	86—	87—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	35 1/2	36 1/2
Credit fonc. rural (7%)	102 3/4	103—
» „ „ (5%)	86 1/2	87—
» » urban (7%)	99 1/4	100—
» » » (6%)	——	——
» » » (5%)	83 1/4	84 1/4
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	16.75	17.—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.00	2.01

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 23 Aprilie st. n. 1887.

Bancnote româneşcĭ	Cump.	8.50	Vênd.	8.53
Argint românesc	»	8.45	»	8.49
Napoleon-d'orĭ	»	9.97	»	10.02
Lire turcescĭ	»	11.41	»	11.44
Imperialĭ	»	10.41	»	10.44
Galbenĭ	»	5.91	»	5.95
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	112.—	»	113.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului poştalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi postaultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea ḑiarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte poştale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze *ADMINISTR. „GAZ. TRANS"*

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.